

בנינים שיה

בנועם שיח
מרכז ייעוץ והכוונה

להרשמה לקבלת העלון במייל
bs0583201525@gmail.com
0556774358 - לתרומות והנצחות -

ראש השנה

עלון מספר: 39

ויהי נועם

השנה לא צריך להרחיב דיבורים על הימים הנוראים.

"איפה היינו שנה שעברה - איפה היום"

המגיד הרב יעקב וילנר, המגיד של וילנא, נחלה בזקנתו מאוד ונהיה חולה ומשותק בכל גופו, לקראת כל נדרי - דרשה של יום כיפור ביקש שיעלהו לבימה.

אל אותו המקום שהיה דורש כשהיה בריא וביקש מהחון לומר משהו קצר לפני 'כל נדרי' לאחר שעשו כבקשתו, פתח ואמר:

"רבותי כל השנים הייתי עומד ואומר לכם מהמקום הזה מוסר והתעוררות ביום הקדוש,

וגם כעת אני עומד באותו מקום, רק ב 2 שינויים

השינוי הראשון - שתמיד הייתי עומד - וכעת אני שוכב.

שינוי השני - שתמיד היו שומעים ממני מוסר וכעת תראו ותקחו מוסר - לאן אדם יכול להגיע..."

"מה אנוש כי תזכרנו" והעם התעורר לתשובה.

גם בחינוך, כמה מקרים חדשים שהתגלגלו ובנים ובנות שנפלו מדרכם.

המצב לא קל ואנחנו בטוחים שאנחנו בסוף ימי הגלות, עיקבתא דמשיחא, אך הבה נזעק שנחזיק חזק בחבל הגאולה, בחבל של דורות ושולי השרשרת הזהב,

נעתי לפני מלך מלכי המלכים תן לנו כח להמליך אותך,

ותוקדש על כל מעשיך כי מקדשיך בקדושתך קדשת, נאה לך שגם אנו וילדינו נצליח ללכת בגאון לקראת המשיח במהרה!

שנה טובה ונפלאה מאת ידו הרחומה! בידידות,

חנניה מנס ושאר הצוות!

עלון להורות מעצימה ומובילה, בפרט לחינוך נוער מתבגר ומתמודד.

אמרי נועם

הרב חנניה מנס שליט"א
יו"ר המרכז "בנועם שיח"

פודינג ממכר

רבי אריה חייך אל הילד, וחיוכו החם היה כקרן אור של תקווה לנשמתו המבוהלת. **"למה באמת עשית את זה?"** שאל. הילד השיב וסיפר עד כמה הוא אוהב פודינג שוקולד, ואיך ניגש שוב אל התור כדי לקבל פעמיים, ואיך ניפצה הסטירה את תקוותו ואיך התאכזב וכאב לו.

המנהל, רבי אריה התכופף אל הילד ולחש לו כממתיק סוד: **"אתה יודע, גם אני אוהב מאד פודינג שוקולד..."** ואז קם רבי אריה ממקומו, ניגש אל הארון והוציא ממנו שתי מנות פודינג. למול עיניו המשתאות של אברהם הוא הציבן על השולחן והזמינו בחיוך לשבת לאכול... **"מחווה זו של התמסרות לתלמיד"**, סיפר רבי אברהם בהר"ן עשרות שנים לאחר מכן, **"האירה את כל חיי. באותם רגעים קסומים בדר של המנהל, רבי אריה הבנתי מה גדול כוחו של איש חינוך המבין לנפש הילד, וחשבתי לעצמי שגם אני רוצה להיות כמוהו. זו הסיבה שבגללה עסקתי בחינוך!"**

מעשה זה עם כניסת ימי ראש השנה, משמעותי במיוחד, אנחנו מצפים מהקב"ה לייחס מיוחד שישתמש בכח של "באשר הוא שם" דהיינו, יש לנו רווח במשפט **"באשר הוא שם"** - כאשר אברהם שולח מביתו את הגר ואת ישמעאל ובדרך, במדבר נגמר להם המים. הקב"ה שולח להם באר מים שיגלו לה. והוא ניצל!

שאלו המלאכים את השי"ת: מדוע אתה מציל את הילד הזה? מה העניין? הוא כבר מת. הצאצאים שלו עוד ירצחו את צאצאי יצחק..

עונה להם ה': **מה הוא עכשיו? צדיק או רשע? צדיק.. אני מסתכל עליו באשר הוא שם.**

שואל הזוהר הקד' איך יתכן שהמלאכים שאלו את זה, הרי המלאכים לא יודעים מה העתיד? לולי וה' מגלה להם כמו שגילה למלאכים שבאו לאברהם.

אומר הסבא מקלם: היה פה להשי"ת, עניין גלות שה' מסתכל על האדם באשר הוא שם..

וזה יסוד נוראי שהקב"ה מרחם עלינו - הקב"ה דן את האדם "באשר הוא שם".

בשביל זה צריך שאנחנו נדון את ילדינו וחיוכנו באשר הוא שם. נזכור שיש משהו שמציק לו, יש ילד שמתנהג לא טוב - יש לו נשמה, ויש לו מפריעים, הבה ונבדוק מה יש לו ולכן הוא מתפרץ.

כאשר נדון לכף זכות, ה' ידון אותנו לכף זכות. יה"ד שאכן נזכה לשנה טובה ומתוקה, כתיבה וחתימה טובה

**ברוב ידידות
חנניה מנס**

בערב ראש השנה חל היארצייט של סב אשתי להבדיל בין חיים לחיים, הלא הוא הרב אברהם בהר"ן זצ"ל איש חינוך משכמו ומעלה מקים ומייסד "אולפנת בהר"ן". ומחבר הספר "חברה והשפעתה" בשלהי חודש מנחם אב, הוכנס ספר תורה ע"י המשפחה לעילוי נשמתו, ושמעתי, מעשה מפעים ממקור כמעט ראשון שמעתי.

בילדותו הוא התחנך בת"ת 'עץ חיים' בירושלים. על ניהול הת"ת תפקד ברמה, הגה"צ רבי אריה לוי זצ"ל, הוא התייתם מאביו בעודו ילד קט. ואת ארוחות הצהרים היה סועד בחדר אוכל שבת"ת. בכל ראש חודש נהגו לחלק לתלמידים פודינג שוקולד - מעדן שבתנאי אותם ימים נחשב לדבר נדיר, ובפרט עבור ילד שבא מבית חסד אמצעים.

בפעם הראשונה בה קיבל אברהם פודינג הוא יצא מכליו מרוב הנאה. לאחר שסיים את מנתו עד הטיפה האחרונה עלה בו חשק עז לאכול מנה נוספת... יצרו גבר עליו והוא נעמד שוב בתור כדי לקבל מנה נוספת.

אך לצערו, האחראי על החלוקה זכר שהוא כבר היה כאן, ובמקום לקבל מנה מהמעדן הנכסף קיבל אברהם סטירה חזקה ומצלצלת על פניו...

מתוך אכזבה ועלבון צורב, בעט אברהם הקטן בתסכול ברגל השולחן שלפניו. אך הוא לא תיאר לעצמו את מה שיקרה בעקבות זאת, השולחן הרעוע נטה על צדו, הסיור הגדול שעמד עליו החליק, וכל תכולתו נשפכה... הפודינג היקר התפשט על הרצפה בכתם גדול וכהה, למראה עיניהם הכלות של הילדים שעדיין עמדו בתור.

מרוב בהלה הוא לא חשב פעמיים. הוא נשא את רגליו וברח מהמקום בריצה, ושב לביתו כשבלו הולם בפראות.

הוא כמובן הבין שעשה מעשה חמור ביותר והתחרט מאוד על פזיזותו, אך את הנעשה אין להשיב. בראשו קדחו דמיונות אימים על העונש החמור שהוא עומד לקבל למחרת, ובלילה הוא התהפך בדאגה על מיטתו...

לאחר לילה קשה, הלך הילד בלי חשק לת"ת לאטו. מתוך חשש ומחשבות: האם ילקוהו? האם יזדקוהו מהת"ת?

הוא כבר השלים עם רוע גורלו. כשהגיע לת"ת, כצפוי, הוא כבר לקרא אל חדרו של המנהל, רבי אריה לוי...

רבי אריה נרץ אליו מעם השולחן. **"האם נכון הוא ששפכת אתמול את סיר הפודינג?"** שאל רכות. הילד, הנהן בראשו והודה באשמה. **"האם תשוב לעשות את זה?"** אברהם טלטל את ראשו מצד לצד בשלילה מוחלטת.

להזמנת הרצאות וייעוץ: 0583201525 | להערות / הארות ושאלות: n3201525@gmail.com

לרפואת

אברהם דב בן בלומא.

נא להתפלל לרפואתו

קוביה זו יכולה להיות שלך!

זכויות רבות ייקפז לזכותך!

אפשרי לזכות: להצלחה /

לע"נ / לרגל שמחה

פנו עוד היום - 0556774358

התווית השבועית

המקום היחידי שבו הצלחה מופיעה לפני עבודה הוא המילון. (י. לומברדי)

נכתב ע"י הרב חנניה מנס שליט"א יו"ר המרכז "בנועם שיח".

עומדים אנו בתחילתה של שנה חדשה, הבאה עלינו לטובה, כמו שכולם מייחלים... ואנחנו נמצאים בימים שהשי"ת קרוב אלינו ביותר, ואפשר לפעול ע"י התפילות ביתו קלות לעומת כל השנה כולה.

בראש השנה נצטוונו לתקוע בשופר, ומהתורה עיקר החיוב הוא שלושים תקיעות לכל היותר, ועם ישראל מקפיד על שמיעת מאה תקיעות, מדוע התווספו שבעים תקיעות הללו?

מביא התוס' במסכת ראש השנה (לג): בשם הערוך: "שהטעם לכך הוא כנגד מאה פעיות, מאה יבבות - שיבבה אם סיסרא כאשר בושש לבוא אחר שנהג במלחמתו עם ישראל, מיהו אותו סיסרא המדרש מספר שהיה בן שלושים, וכבש בכוחו את כל העולם, ובכח קולו הרועם היה מפיל חומות, ובמלחמה עם ישראל לא הסתפק בכוחו אלא לקח עמו תשע מאות רכב ברזל, וארבעים אלף מפקדים".

ועם כל זה ניצחו אותו צבא בראשות דבורה הנביאה יחד עם ברק בן אבינועם משבט נפתלי, מלחמה שלא הייתה כלל בדרך הטבע, כל חייליו ברחו והוא נפל שדוד לפני יעל אשת חבר הקיני שהשקתו חלב והרגתו בשנתו.

ובאותה שעה אמו עומדת בחלון ואומרת "מדוע בשש רכבו לבא" - "בושש" - בא שש, דרכו של סיסרא הייתה לבוא בשלוש שעות ממלחמה, ועכשיו הגיעה שעה שישית ועדיין לא בא. והחלה אמו לייבב.

וקשה לבין למי אכפת מדמעות של אמה של כזה רשע שעוד בדרך הטבע היה מכלה את זממו על ישראל, והיא מייבבת - שתייבב.. ומה זה נוגע אלינו?

ואכן! אנו רואים שהיה מאוד אכפת זה שאמו יבבה, ומלאך ספר את דמעותיה והגיעו למאה יבבות!

וכנגדם אנו תוקעים מאה תקיעות להסיר השפעתן, מאה תקיעות כנגד מאה יבבות. והרי לא היו פה דמעות של אמה יהודייה שמוסרת את נפשה למען ילדיה שיגדלו כרצון השי"ת, ההפך הגמור גויה שבנה הלך להילחם בעם ישראל, והנה הקב"ה מייחס חשיבות רבה לדמעותיה.

במהלך ההיסטוריה ובפרט בשנים שלאחר ההשכלה, יכולים אנו לראות יהודי בעל תשובה, שהוריו וזקניו בדורות שמעליו, התרחקו וכבר אין להם כל קשר ליהדות, ולפתע חוזר הצאצא ליהדות. מה קרה?

גילו גדולי הדורות שזה בכח התפילות של הסבתא רבה שהשפיעו לדורות אחריה, והם אשר גרמו לו לחזור אל צור מחצבתו.

יהודי נכנס למעונו של בעל הקהילות יעקב מרעייטלער, בבקשה שהרב יתפלל על צאצאיו שיגדלו תלמידי חכמים.

השיב לו הרב, "לך ובקש מרעייתך, שהיא תתפלל ותדמע, עבור הילדים כי בזכות התפילות והדמעות של האימהות זוכים לנחת מהילדים"

ואכן אנו מגלים מסיפוריה של אמו של סיסרא כמה יקרות דמעות של אם אפילו של אמה גויה, ועל אחת כמה וכמה של אמה יהודייה שרוצה שילדיה יגדלו כרצונו של השי"ת. כמה רב כוחה ופועלת תפילותיה ודמעותיה אצל השי"ת, וגם אם לא רואים זאת כעת, וודאי שבמרות השנים יראו שכר לתפילות והדמעות של האבות והאימהות.

נ.ב. יש עדיין אופציה לשעות אחרונות, לחודש תשרי להזמנת הרצאות, לצוותות/

ישיבות / תיכונים / קהילות פנו באישי - 0583201525
מאושר בגפ"ן!

שאל את המומחים

מאד צל בלא.
יש לנו בן בגיל 7, מאוד יכולני.
אך פעם לא מתחיל עם המחקים
ובמחקים שלו, ולא נוטן אצת בחסדים
לליביב או.
איך ניתן אצור או?
בברכה.
מ"י רוס'ין בית שמש.

שלום וברכה.

במקצועי כמנחה הורים, אני משלב ג"כ טיפול רגשי, ואשמח לחלוק אתכם עובדה מאוד מעניינת.

כאשר אני נפגש עם אנשים שבאים אלי לתהליך של טיפול, אני רואה שבדרך כלל,

חוש הרגש, שהקב"ה הטביע בנו - נחסם! וצריך לשחרר אותו!

איך זה קורה?

בד"כ, בעקבות כך שההורים לא נותנים תשומת לב ויחס חיובי לרגש של הילד.

לדוג- כשילד בוכה אומרים לו "אל תבכה, אתה גדול", כשילד עצוב- אנו אומרים לו קח סוכריה,

אל תהיה עצוב! וכך הילד לומד שלא טוב להרגיש,

וזה חוסם את הילד!

עלינו לאפשר את ביטוי הרגשות של ילדינו.

וכך- גם כאשר יש לנו ילד שהוא רכושני, בדרך כלל ההורים יאמרו לו "נו, תחשוב על עצמך בצד השני?"

אך למען האמת הגישה צריכה להיות, הבנה לרגשות הילד. ולכן נאמר כך: "נכון, זה קשה

לתת, אתה יודע שאם אתה נותן יהיה לך פחות

(אולי אפילו ייגמר לך) ואתה חושש מזה... אני

מבין אותך"

זאת אומרת- תנהגו להיפך, תתחברו לקושי שלו, לפחד שלו!

תתחברו לעומק שעומד מאחורי התחושות שלו! אחרי שהתחברתם לפחד שלו, הוא מרגיש שאתם

מבינים אותו, בצד שלו.

ואז ניתן בהדרגה להתחיל להסביר לו איך הוא יכול לתת קצת ועדיין יישאר לו,

ועל המצווה שהוא ירכוש לנצח, וכו'.

וכך לאט אבל בטוח הוא יבין שהוא יכול לתת ויישאר לו ואפילו הוא ירוויח מכך!

בברכה מרובה ובברכת השנים

חנניה מנס.

כבר חייכת היום?

אחד העיר את בנו בסוכות ואמר לו "סוף זמן קר"ש" ענה לו הבן עוסק במצווה פטור מן המצווה כיוון שהוא עוסק במצוות שינה בסוכה.

